

i folkeskolen, og undervejs mens man er i folkeskolen. Men det er jo også her, at man danner stereotyperne; det er også her, at man danner myterne eller går videre ud i livet med nogle myter, som fastlåser en selv, hvad enten man er dreng eller man er pige, for det er jo ikke sådan, at det kun er pigerne, der lider under det, det gør drengene faktisk også. De lider bare under det på forskellig måde.

Derfor mener jeg, at det er fuldstændig afgørende, at vi får det her ind i læreplanerne.

Nu nævnte ministeren ikke heroppefra af sig selv i hvert tilfælde det arbejde, der foregår med seminarieuddannelserne i øjeblikket, men jeg vil gerne have, ministeren i anden omgang kommer op og reflekterer over, hvad han vil gøre i forbindelse med den revidering, der er i gang af læreruddannelserne. Det er jo klart, at skal det her have en ordentlig effekt, handler det jo også om at få det ind i læreruddannelserne, så lærerne ikke bare bliver kastet ind i det her uden at have et ordentligt grundlag for at undervise.

Det med køn er ikke så enkelt, og det ved vi alle sammen, for vi har alle sammen været gennem mange diskussioner på det her område, og vi ved, at det i virkeligheden er meget svært at sætte ord på, hvad det er, der gør, at pigers identitet er anderledes end drengenes identitet. Hvad er det, der gør, at piger, som ministeren nævnte heroppefra, måske har en mere praktisk tilgang til de naturvidenskabelige fag, end drengene har, og derfor snubler over en uddannelse, som er tilrettelagt ud fra et helt andet perspektiv? Hvad er det, der gør det i hovederne på dem, der laver undervisningsmaterialerne, dem, der underviser på seminarierne? Altså, det at få sat begreber på det her er en proces, som man faktisk er nødt til at bruge tid på i uddannelsen og i undervisningen.

Kl. 17.15

Hr. Martin Henriksen var, måske ikke så overraskende for mig, meget bekymret for, om det her skulle stjæle tid fra anden undervisning i folkeskolen, men sådan er det jo ikke, for det her er et perspektiv, man lægger ned over sin undervisning, og det er noget, man integrerer både i sine undervisningsmaterialer og i sine undervisningsmetoder. Det tager undervisningen jo ikke længere tid af, den bliver bare anderledes til stor glæde for de børn, som ellers senere hen skal bokse med mange problemer, som handler om nogle forestillinger, de har fået videregivet, om hvad deres køn kan og ikke kan, og også om,

hvad deres køn aktivt forventes at gøre, hvad enten det er drenge eller piger.

Vi ved, når vi kommer hen i den anden ende af livet, at mange mænd er fanget i en voldelig handling, fordi de ikke forstår, hvad det egentlig er, der foregår, og fordi der ikke er grebet fat i dem i god tid. Vi skal bruge mange kræfter på at undervise og behandle de mænd på et senere tidspunkt for at undgå eller i hvert tilfælde minimere den systematiske og omfattende vold, der er mod kvinder og også mod børn.

Nogle af de her problemer kunne vi i høj grad løse op for, hvis vi tog det lille skridt, som det her i virkeligheden er, nemlig at få gjort køn obligatorisk i de obligatoriske fag i læreplanerne.

For min skyld behøver man jo ikke at bide sig fast i, at det er en bestemt form for udvalg. Det her kan håndteres på mange forskellige måder. Det skal gøres kvalificeret, men der var jo ikke noget i vejen for, at vi i princippet vedtog herinde, at vi vil have det ind i læreplanerne, og så lave en tidsplan for, i hvilken takt det kan lade sig gøre, og dermed også brugte det arbejde, der er lavet i andre udvalg.

Jeg siger det her, fordi bl.a. Venstres ordfører, selv om hun syntes, at intentionerne var gode nok, mente, at det med udvalg ikke var særlig godt. Vi kan selvfølgelig diskutere, om vi skal gøre det på den ene eller den anden måde. Det centrale i det her er, om der er et flertal, der vil ændre læreplanerne, eller om der ikke er et flertal. Det er sådan set det, der er det centrale her.

Venstres ordfører kom ligesom De Konservatives ordfører ind på de mange forskellige initiativer, der er taget bl.a. i Ligestillingsministeriet. Der er taget mange udmærkede initiativer. Problemet er bare, at vi ikke løser det her ved drypvise initiativer. Det, at man laver forskellige materialer, som måske, måske ikke kommer ud til nogle lærere, som måske, måske ikke er forberedt på overhovedet at bruge dem, løser ikke problemerne. Der er nødt til at være en meget mere systematisk tilgang. Der er givetvis noget i de materialer, der kan bruges. Det er jeg sådan set ikke i tvivl om der er. Jeg kender dem også. Men det gør det ikke ud for en systematisk tilgang til at få sat køn ind på skoleskemaet.

Jeg håber, at regeringspartierne ikke får låst sig så fast i vi alene klare det her, at de ikke er villige til at gå ind i en konstruktiv diskussion om det, for det er nødvendigt, og hvis de pæne ord om intentionerne er ægte ment, så må det jo også være resultatet af det, at man faktisk viser sig villig til at gå ind i at diskutere, hvordan det